

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Adrianou Tomrecaj, PhD., v trestnej veci **obžalovaného** [REDACTED] pre prečin porušovania povinnosti za krízovej situácie podľa § 290a odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno h) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Topoľčanoch dňa 04.07.2022, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný
Anton Gieci,

narodený [REDACTED]
trvale bytom [REDACTED]
na slobode,

s a u z n á v a v i n n ý m , ž e :

ako jediný konateľ spoločnosti [REDACTED] s.r.o., so sídlom [REDACTED] [REDACTED] v presne nezistenom čase, po dni 30.09.2020, v prevádzke zariadenia spoločného stravovania pod názvom „[REDACTED]“ v Topoľčanoch, v priestoroch I. nadzemného podlažia [REDACTED], pri vstupe do priestorov prevádzky umiestnil nápis „OTVORENÉ“, s deklarovými otváracími hodinami počas trvania núdzového stavu, ktorý bol uznesením vlády Slovenskej republiky č. 587 zo dňa 30.09.2020 v znení uznesenia vlády Slovenskej republiky č. 718 zo dňa 11.11.2020 a v znení uznesenia vlády Slovenskej republiky č. 807 zo dňa 29.12.2020 vyhlásený v súlade s článkom 5 Ústavného zákona č. 227/2002 Z. z. o bezpečnosti štátu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu v znení neskorších predpisov na postihnutom území Slovenskej republiky na obdobie 90 - tich dní odo dňa 01.10.2020, úmyselne a opakovane nerešpektoval opatrenia postupne prijímané Úradom verejného zdravotníctva Slovenskej republiky v príčinnej súvislosti s ohrozením verejného zdravia z dôvodu pandémie ochorenia COVID – 19, keď prevádzku ponechal otvorenú, umožnil do nej vstup hosťom a konzumáciu nápojov, na výzvy nereagoval a odmietol prevádzku zatvoriť a takto:

- dňa 15.12.2020 v čase o 10.20 hod. mal vyššie uvedenú prevádzku otvorenú pre verejnosť a v jej interiérových priestoroch umožnil najmenej pätnástim zákazníkom využívať jeho služby v spojení s predajom na priamu konzumáciu v zmysle predmetu svojho podnikania zapísaného v živnostenskom registri č. [REDACTED], predovšetkým konzumovať nápoje, čím takto uvedeným konaním konal v rozpore s ustanovením § 1 ods. 1 písm. e) vyhlášky Úradu

verejného zdravotníctva Slovenskej republiky č. 34/2020, v ktorej sa nariaďuje s účinnosťou od 11.12.2020 uzatvoriť prevádzky verejného stravovania, ktorá bola vydaná v zmysle ustanovenia § 59b Zák. č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov z dôvodu pandémie ochorenia COVID-19,

- dňa 17.12.2020 mal vyššie uvedenú prevádzku otvorenú pre verejnosť a v jej interiérových priestoroch umožnil najmenej siedmim zákazníkom využívať jeho služby v spojení s predajom na priamu konzumáciu v zmysle predmetu svojho podnikania zapísaného v živnostenskom registri č. [REDAKOVANÉ] predovšetkým konzumovať nápoje, čím takto uvedeným konaním konal v rozpore s ustanovením § 1 ods. 1 písm. e) vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky č. 34/2020, v ktorej sa nariaďuje s účinnosťou od 11.12.2020 uzatvoriť prevádzky verejného stravovania, ktorá bola vydaná v zmysle ustanovenia § 59b Zák. č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov z dôvodu pandémie ochorenia COVID-19,

- dňa 18.12.2020 mal vyššie uvedenú prevádzku otvorenú pre verejnosť a v jej interiérových priestoroch umožnil zákazníkom využívať jeho služby v spojení s predajom na priamu konzumáciu v zmysle predmetu svojho podnikania zapísaného v živnostenskom registri č. [REDAKOVANÉ] predovšetkým konzumovať nápoje, čím takto uvedeným konaním konal v rozpore s ustanovením § 1 ods. 1 písm. e) vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky č. 34/2020, v ktorej sa nariaďuje s účinnosťou od 11.12.2020 uzatvoriť prevádzky verejného stravovania, ktorá bola vydaná v zmysle ustanovenia § 59b Zák. č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov z dôvodu pandémie ochorenia COVID-19,

- dňa 19.01.2021 kontrolou zamestnancov Regionálneho úradu verejného zdravotníctva bolo zistené, že vyššie uvedená prevádzka bola uzamknutá, všetky 4 vstupy, avšak vo vnútri prevádzky sa svietilo, sklá boli prelepené papierom, pričom cez neprelepené okraje bolo vidieť, že v interiérových priestoroch umožnil zákazníkom využívať jeho služby v spojení s predajom na priamu konzumáciu v zmysle predmetu svojho podnikania zapísaného v živnostenskom registri č. 820 - 85704, čím takto uvedeným konaním konal v rozpore s ustanovením § 1 ods. 1 vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky č. 3/2021, v ktorej sa nariaďuje s účinnosťou od 11.1.2021 uzatvoriť prevádzky verejného stravovania, ktorá bola vydaná v zmysle ustanovenia § 59b Zák. č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov z dôvodu pandémie ochorenia COVID-19,

- 27.01.2021 kontrolou zamestnancov Regionálneho úradu verejného zdravotníctva bolo zistené, že vyššie uvedená prevádzka bola uzamknutá, všetky 4 vstupy, avšak vo vnútri prevádzky sa svietilo, sklá boli prelepené papierom, pričom cez neprelepené okraje bolo vidieť, že v interiérových priestoroch umožnil zákazníkom využívať jeho služby v spojení s predajom na priamu konzumáciu v zmysle predmetu svojho podnikania zapísaného v živnostenskom registri č. [REDAKOVANÉ] čím takto uvedeným konaním konal v rozpore s ustanovením § 1 ods. 1 vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky č. 13/2021, v ktorej sa nariaďuje s účinnosťou od 27.1.2021 uzatvoriť prevádzky verejného stravovania, ktorá bola vydaná v zmysle ustanovenia § 59b Zák. č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov z dôvodu pandémie ochorenia COVID-19,

- dňa 08.02.2021 kontrolou zamestnancov Regionálneho úradu verejného zdravotníctva bolo zistené, že vyššie uvedená prevádzka bola uzamknutá, všetky 4 vstupy, avšak vo vnútri prevádzky sa svietilo, sklá boli prelepené papierom, pričom cez neprelepené okraje bolo vidieť, že v interiérových priestoroch umožnil zákazníkom využívať jeho služby v spojení s

predajom na priamu konzumáciu v zmysle predmetu svojho podnikania zapísaného v živnostenskom registri č. [REDAKOVANÉ], čím takto uvedeným konaním konal v rozpore s ustanovením § 1 ods. 1 vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky č. 45/2021, v ktorej sa nariaďuje s účinnosťou od 8.2.2021 uzatvoriť prevádzky verejného stravovania, ktorá bola vydaná v zmysle ustanovenia § 59b Zák. č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov z dôvodu pandémie ochorenia COVID-19,

- dňa 09.02.2021 kontrolou zamestnancov Regionálneho úradu verejného zdravotníctva bolo zistené, že vyššie uvedená prevádzka bola uzamknutá, všetky 4 vstupy, avšak vo vnútri prevádzky sa svietilo, sklá boli prelepené papierom, pričom cez neprelepené okraje bolo vidieť, že v interiérových priestoroch umožnil zákazníkovi využívať jeho služby v spojení s predajom na priamu konzumáciu v zmysle predmetu svojho podnikania zapísaného v živnostenskom registri č. [REDAKOVANÉ], čím takto uvedeným konaním konal v rozpore s ustanovením § 1 ods. 1 vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky č. 45/2021, v ktorej sa nariaďuje s účinnosťou od 8.2.2021 uzatvoriť prevádzky verejného stravovania, ktorá bola vydaná v zmysle ustanovenia § 59b Zák. č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov z dôvodu pandémie ochorenia COVID-19,

t e d a :

za krízovej situácie odoprel vykonať a úmyselne nevykonal povinnosť uloženú orgánmi verejnej moci na ochranu života a zdravia osôb,

t ý m s p á c h a l :

prečin porušovania povinnosti za krízovej situácie podľa § 290a odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o s a m u u k l a d á :

Podľa § 290a odsek 1 Trestného zákona, nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona a nezistiac pritŕžujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona a § 57 odsek 1 Trestného zákona **peňažný trest vo výške 700,- (sedemsto) Eur.**

Podľa § 57 odsek 2 Trestného zákona zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona súd obžalovanému ustanovuje, pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, **náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.**

O d ô v o d n e n i e

Na základe obžaloby Okresnej prokurátorky v Topolčanoch sp. zn. Pv 176/21/4406, prejednal Okresný súd Topolčany trestnú vec proti obžalovanému [REDAKOVANÉ] a na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného, výsluchom svedkov Ing. Marty Igazovej, nstržm. Miroslava Ďurčeka, Františka Kučmu, Pavla Šípoša, Mgr. PhDr. Juraja Krajčího, Miloša Petrika, Beáty Sojkovej, Miroslava Smékala, Ondreja

Kučerku, prečítaním výpovede svedka Jozefa Mihalíka, prehratím obrazového záznamu, prečítaním listinných dôkazov, ako aj oboznámením ďalšieho obsahu súdneho spisu.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný Anton Gieci, v podaní zo dňa 28.05.2022, doručeným súdu dňa 30.05.2022 uviedol, že s poukazom na § 252 odsek 2 Trestného poriadku nevyužíva svoje právo byť prítomný na hlavnom pojednávaní a požiadal súd, aby v jeho veci konal a rozhodol v jeho neprítomnosti. V tomto podaní obžalovaný zároveň potvrdil skutkový stav podľa obžaloby, avšak namietal, že jeho konanie nie je predmetom skutkovej podstaty podľa § 290a odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, nakoľko už zo znenia § 290a odsek 1 Trestného zákona a čl. 1 odsek 2 ústavného zákona č. 227/2002 Z. z. o bezpečnosti štátu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu vyplýva totožná terminológia predmetu a objektu ochrany zákonnej úpravy. Podľa obžalovaného je objektom trestného činu podľa § 290a odsek 1 Trestného zákona obrana štátu a zachovanie jeho bezpečnosti, nie ochrana verejného zdravia a objektívna stránka spočíva v odopretí vykonať alebo v nevykonaní povinnosti uloženej orgánmi verejnej moci na obranu štátu a zachovanie jeho bezpečnosti, nie povinnosti na ochranu verejného zdravia. Pričom povinnosti na obranu štátu a zachovanie jeho bezpečnosti sa ukladajú podľa ústavného zákona č. 227/2002 Z. z. o bezpečnosti štátu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu, a nie podľa zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia. Vzhľadom na uvedené skutočnosti by bolo podľa obžalovaného uznanie jeho viny podľa § 290a odsek 1 Trestného zákona pre porušenie povinnosti podľa zákona č. 355/2007 Z. z. právnym nezmyslom a ohýbaním práva. Porušenie právnych aktov vydaných na základe zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane verejného zdravia nie je predmetom skutkovej podstaty § 290a Trestného zákona v spojení s čl. 1 odsek 2 ústavného zákona č. 227/2002 Z. z. o bezpečnosti štátu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu. Opačný výklad je v rozpore s čl. 152 odsek 4 Ústavy SR a uznanie obžalovaného vinným podľa § 290a odsek 1 Trestného zákona pre odopretie a nevykonanie povinnosti na ochranu života a zdravia osôb podľa ústavného zákona č. 227/2002 Z. z. tým, že nerešpektoval povinnosti uložené na ochranu verejného zdravia podľa zákona č. 355/2007 Z. z. by bolo so zreteľom na tieto skutkové a právne okolnosti podľa obžalovaného extrémne nelogické, protiústavné a arbitrárne. Obžalovaný zároveň uviedol, že Nálezom Ústavného súdu SR zo dňa 8.12.2021 sp. zn. PL. ÚS 4/2021 bolo vyslovené, že ustanovenie § 4 odsek 1 písmeno g) zákona č. 355/2007 Z. z., podľa ktorého sú vydané všetky právne akty Úradu verejného zdravotníctva SR podľa § 5 ods. 4 písm. k), § 59b cit. zákona v súvislosti s pandemiou Covid-19, nie je v súlade s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, ods. 3, čl. 13 ods. 1 písm. a), ods. 2 Ústavy SR. S poukazom na § 91 a nasl. zákona č. 314/2018 Z. z. predmetné právne akty Úradu verejného zdravotníctva SR stratili v dôsledku straty účinnosti neústavného ustanovenia účinnosť a na podklade týchto aktov nemožno konať o právach a povinnostiach subjektov vôbec.

Postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní prečítal výpoveď obžalovaného z prípravného konania zo dňa 11.02.2022, kedy obžalovaný využil svoje právo nevypovedať a k veci a k svojej osobe nevypovedal.

Svedkyňa Ing. Marta Igazová na hlavnom pojednávaní vypovedala, že pracuje na Regionálnom úrade verejného zdravotníctva v Topoľčanoch (ďalej len „RÚVZ“) ako vedúca oddelenia hygieny a výživy. RÚVZ robil pravidelne kontroly v zariadeniach ako má obžalovaný. Dňa 15.12.2020 realizoval RÚVZ prvú kontrolu u obžalovaného v súčinnosti s Mestskou políciou, pričom boli vytvorené viaceré skupiny a kontrolovali sa aj iné zariadenia

v rámci Mesta Topoľčany. Dňa 15.12.2020 bola kolegyňa svedkyňa účastná kontroly u obžalovaného, kde bolo zistené, že prevádzka bola otvorená, prístupná verejnosti a kontrole. Prevádzkovateľ - obžalovaný bol upozornený, že nedodržiava opatrenia RÚVZ, keď umožňuje vstup zákazníkom s možnosťou konzumácie na mieste, pričom obžalovaný to nebral ako porušenie a povedal, že on nič neporušuje, že vydané opatrenie RÚVZ sú nezákonné. Pracovníčka uskutočnila záznam zo štátneho zdravotného dozoru, ktorý obžalovaný odmietol podpísať. Ďalšie kontroly u obžalovaného uskutočnili hliadky Mestskej polície Topoľčany, a to dňa 17.12.2020 a 18.12.2020 a zistenia boli odstúpené na RÚVZ, prvé 23.12.2020 a druhé 31.12.2020. Následne v januári a vo februári sa pokúsil RÚVZ uskutočniť ďalšie kontroly, ale prevádzka už bola uzatvorená, všetky 4 vstupy, ktoré je možné využiť, pričom okná boli prelepené papierom, ale v prevádzke sa svietilo a bol tam evidentne pohyb zákazníkov. Svedkyňa uviedla, že v rozhodnom období bolo v zmysle platných opatrení zakázaná konzumácia na verejnosti, dovolený bol len odber jedla so sebou, RÚVZ nemal pri týchto kontrolách zo zákona kompetenciu legitimovať zákazníkov a preto boli v tejto súvislosti pri kontrolách využívané služby polície. Obžalovaný sa nestotožňoval s tým, že by porušoval nejaké ustanovenie zákona a nechcel od svojej činnosti ustúpiť. Obžalovaný tvrdil, že RÚVZ koná protizákonne. V tom čase RÚVZ nemohol pristúpiť k uzavretiu prevádzky, nakoľko to nebolo možné zo zákona. Nakoľko postup obžalovaného nebol v súlade so zákonom, pristúpil RÚVZ k podaniu trestného oznámenia.

Svedok nstržm. Miroslav Ďurček, policajt Obvodného oddelenia PZ Topoľčany, na hlavnom pojednávaní vypovedal, že bol v službe a na základe oznamu bol privolaný na kontrolu prevádzky Red Cafe, keďže obžalovaný mal mať prevádzku otvorenú. Keď prišli na miesto dvere boli zatvorené, vošli do vnútra a v prevádzke sa nachádzalo niekoľko ľudí. Svedok uviedol, že mal povinnosť to zadokumentovať, a preto situáciu v prevádzke fotograficky zdokumentovali a zistené skutočnosti odstúpili na RÚVZ. Nepamätal si, koľko ľudí tam bolo, odhadoval ich počet na cca 7 ľudí, pričom zákazníci sedeli a pili kávu. Presný deň a ani rok nevedel svedok na hlavnom pojednávaní uviesť, ale pamätal si, že to bolo v období Covidu a v čase, keď mali byť prevádzky zatvorené.

Za účelom odstránenia rozporov vo výpovedi svedka bola postupom podľa § 264 odsek 1 Trestného poriadku prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa 10.08.2021 kedy vypovedal, že dňa 18.12.2020 v čase asi o 16.00 hod bol na základe telefonického oznamu vyslaný počas služby na kontrolu prevádzky Red Cafe, ktorá mala byť otvorená a mali sa tam nachádzať zákazníci v čase keď mali byť všetky prevádzky zatvorené na základe príslušného nariadenia vlády Slovenskej republiky. V čase kontroly sa v prevádzke nachádzalo 8 zákazníkov, ktorých totožnosť bola riadne skontrolovaná. O kontrole bol vyhotovený záznam a spracovaný priestupkový spis, ktorý bol zaslaný RÚVZ. V čase kontroly bol v prevádzke prítomný aj majiteľ – obžalovaný, ktorý sa vyjadril, že si je vedomý toho, že porušuje príslušné nariadenia vlády Slovenskej republiky, ale že mu je to jedno. Nakoľko bol priestupkový spis odstúpený RÚVZ nebola obžalovanému uložená žiadna pokuta. Svedok rozpory nevysvetlil, ale uviedol, že v plnom rozsahu súhlasí so svojou výpoveďou z prípravného konania.

Svedok František Kučma, mestský policajt v Topoľčanoch, na hlavnom pojednávaní vypovedal, že mali nahlásené ako oznam, že podnik obžalovaného je otvorený. Preto išli túto informáciu preveriť. Keď prišli do prevádzky, bolo vo vnútri niekoľko ľudí, ktorí sedeli za stolom. Majiteľ – obžalovaný sa tam nachádzal tiež a jeho totožnosť bola overená. Svedok uviedol, že sa pýtali obžalovaného prečo má otvorené nakoľko porušuje opatrenia, na čo on povedal, že on nič neporušuje. Následne mali nahlásených ešte niekoľko oznamov, že prevádzka Red Cafe je otvorená. Svedok vypovedal, že osobne bol v tejto prevádzke len raz,

keď tam ľudia sedeli a popíjali nápoje. Bolo tam približne 7-10 ľudí. Pri kontrole bol vyhotovený videozáznam z celého priestoru, svedok spísal k tejto kontrole úradný záznam, následne odišli z prevádzky a vec odstúpili na RÚVZ.

Svedok Pavol Šípoš, mestský policajt v Topoľčanoch, na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v zmysle pokynu s kolegom Krajčim vykonal preventívnu akciu na základe pokynu RÚVZ spolu s pracovníčkami RÚVZ, kedy sa začala vykonávať kontrola prevádzok. Kontroly boli zamerané na dodržanie opatrení nariadených vládou SR, nakoľko prevádzky mali byť zatvorené pre vstup osôb. Svedok vypovedal, že prišli do prevádzky Red Cafe, zamestnankyne RÚVZ si vyžiadali majiteľa a informovali ho na čo je akcia zameraná. Po príchode do podniku sa obžalovaný bránil, že má advokátku a, že nemajú právo na vstup do prevádzky. Kolega Krajči vyhotovil kamerový záznam v zmysle zákona. V tom čase bolo v prevádzke asi 10 ľudí. Svedok uviedol, že obžalovanému nebola uložená žiadna sankcia. Príslušníci Mestskej polície v Topoľčanoch sa podľa svedka zúčastnili týchto kontrol za účelom ochrany zamestnankýň RÚVZ, ktoré všetko spisovali. Obžalovaný počas kontroly reagoval rozporuplne, hovoril si svoje, tvrdil, že na to nemajú právo a, že bez advokátky nebude nič riešiť.

Svedok Mgr. PhDr. Juraj Krajči, mestský policajt v Topoľčanoch, koordinátor prevencie kriminality, na hlavnom pojednávaní vypovedal, že Mestská polícia v Topoľčanoch bola v decembri 2020 požiadaná o súčinnosť úradom RÚVZ, nakoľko mala v podnikoch vykonávať kontroly na dodržiavanie protipandemických opatrení. Takýmto spôsobom bolo vykonaných viacero kontrol, väčšina však bola v poriadku. Pri kontrole prevádzky Red Cafe bolo zistené, že táto bola otvorená, zatemená a boli tam ľudia, cca 15-20 ľudí, ktorí boli obsluhovaní a požívali nápoje. Svedok uviedol, že tento stav zadokumentovali, urobili videozáznam, hygienička si urobila záznam a zápisnicu ktorú obžalovaný odmietol podpísať. Ako majiteľ vystupoval obžalovaný a jedna pani s ním komunikovala. Svedok sa zúčastnil kontroly spolu so svedkom - kolegom Šípošom.

Svedok Miloš Petrik, mestský policajt v Topoľčanoch, na hlavnom pojednávaní vypovedal, že dňa 17. alebo 18.12.2020 bol vyslaný na základe oznamu do prevádzky Red Cafe, nakoľko tam mali byť porušované hygienické nariadenia, keďže všetko malo byť v tom čase zatvorené. Keď prišiel do prevádzky táto bola otvorená a bolo tam asi 15 ľudí. Svedok uviedol, že sa spýtali majiteľa, prečo má otvorené a on im povedal, že jeho advokátka mu povedala, že môže mať otvorené. Všetko zadokumentovali, spísali úradný záznam, ktorý odstúpili v rámci mestskej polície objasňovateľovi a následne na hygienu.

Svedkyňa Beáta Sojková, na hlavnom pojednávaní vypovedala, že v tom období nemal mať obžalovaný prevádzku otvorenú, ale napriek tomu tam bola aj s kolegyňou na kávu, pričom sa v prevádzke zdržali približne 20-30 minút. Presný dátum nevedela svedkyňa uviesť, ale malo to byť niekedy pred Vianocami 2020. Počas toho ako tam svedkyňa s kolegyňou sedela, prišla do prevádzky polícia, vzali im občianske preukazy, opísali si ich adresy a následne svedkyňa aj s kolegyňou odišla domov. Svedkyňa vypovedala, že v prevádzke ich obsluhoval obžalovaný. Presný počet zákazníkov v prevádzke nevedela svedkyňa uviesť, ale podľa jej vyjadrenia ich tam malo byť približne 9.

Svedok Miroslav Smékal na hlavnom pojednávaní vypovedal, že dňa 18.12.2020 bol v kaviarni Red Cafe v Topoľčanoch spolu so svedkom Kučerkom, ktorého tam zavolať on, aby vymaľoval obžalovanému krčmu v čase, keď bude zatvorená. Kučerka sa mal s obžalovaným len dohodnúť na podmienkach maľovania. Svedok uviedol, že spolu

s Kučerkom prišli do prevádzky, boli tam asi minútu a v tom nabehli dovnútra policajti a zobrali im občianske preukazy. Svedok vypovedal, že v prevádzke nič nekonzumovali, nakoľko to nestihli. Svedok si nepamätal či v tom čase bol okrem nich aj niekto iný v prevádzke Red Cafe, ale zároveň tvrdil, že prevádzka bola zatvorená, dvere boli zamknuté a svedok musel zavolať obžalovanému, aby im prišiel otvoriť.

Svedok Ondrej Kučerka na hlavnom pojednávaní vypovedal, že dňa 18.12.2020 prišiel do prevádzky Red Cafe spolu so svedkom Smékalom, ktorý mu zavolať a dohodol mu brigádu u obžalovaného, ktorá mala spočívať vo vymaľovaní prevádzky. Dňa 18.12.2020 tam išiel svedok spolu so svedkom Smékalom, aby sa s obžalovaným dohodol na podmienkach. V tom čase bola prevádzka podľa svedka zatvorená, dvere boli zamknuté a vo vnútri mal byť len on, Smékal, obžalovaný a nejaká žena. Potom ako prišiel svedok do prevádzky po chvíli nabehla do vnútra polícia a zobrala im občianske preukazy. Svedok nevedel uviesť či bol ešte niekto iný v prevádzke.

Z prečítanej výpovede **svedka Jozefa Miháliku** postupom podľa §263 odsek 2 Trestného poriadku, súd zistil, že 18.12.2020 prišiel o 16.00 hod. do prevádzky Red Cafe, ktorá bola v tom čase riadne otvorená. Svedok si sadol k baru a objednal si kávu. V tom čase bolo v prevádzke asi 8 osôb. Keď prišli do prevádzky policajti, za účelom kontroly dodržiavania protipandemických opatrení, vyžiadali si od všetkých občianske preukazy a svedok následne po kontrole odišiel preč.

Z **obrazového záznamu** prehratom na hlavnom pojednávaní postupom podľa § 270 odsek 2 Trestného poriadku súd zistil, že 15.12.2020 sa v prevádzke Red Cafe nachádzalo 13 osôb, ktoré sedeli za stolmi s nápojmi a boli obsluhovaní osobou nachádzajúcou sa za barom. Prevádzka bola označená ako otvorená s deklarovými otváracími hodinami a ako zodpovedná osoba bol na vstupných dverách označený obžalovaný. Zákazníkom bol prístupný tak predný, ako aj zadný vchod do prevádzky. Z videozáznamu zo dňa 17.12.2020 vyplývalo, že prevádzka Red Cafe bola opäť otvorená s deklarovými otváracími hodinami, vo vnútri prevádzky sedeli hostia s nápojmi a obžalovaný spolu s ďalšou osobou – ženou, ktorá na predchádzajúcom zázname obsluhovala zákazníkov za barom, bránili príslušníkom Mestskej polície vyhotovovať video záznam a opakovane ich posielali z prevádzky preč.

Dokazovanie na hlavnom pojednávaní súd vykonal aj **prečítaním listinných dôkazov** zabezpečených do spisu, pričom v rámci takto vykonávaného dokazovania bolo prečítané trestné oznámenie Regionálneho úradu verejného zdravotníctva, zápisnica zo štátneho zdravotného dozoru, odovzdanie vecí, úradný záznam, priestupkový spis, fotodokumentácia, výpis z Obchodného registra, odovzdanie vecí, úradný záznam, výpis z Obchodného registra, výpis zo živnostenského registra, trestný rozkaz Okresného súdu Prešov č. k. 0T/191/2020-203, uznesenie Vlády SR č. 587 z 30.09.2020, uznesenie Vlády SR č. 718 z 11.11.2020, uznesenie Vlády SR č. 807 z 29.12.2020, vestník vlády SR z 09.12.2020, vestník vlády SR z 24.11.2020, vestník vlády SR z 30.12.2020, vestník vlády SR z 31.12.2020, vestník vlády SR zo 07.01.2021, vestník vlády SR z 21.01.2021, podanie obžalovaného a správy o povesti obžalovaného.

Z podania RÚVZ v Topoľčanoch označeného ako Trestné oznámenie na Red Cafe, s.r.o. adresovaného Okresnej prokuratúry Topoľčany vyplývalo konštatovanie RÚVZ, že spoločnosť Red Cafe, s.r.o., ktorej konateľom je obžalovaný, nerešpektovala nariadené opatrenia Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky, vyhlášky Úradu verejného

zdravotníctva Slovenskej republiky č. 34/2020 z 09.12.2020, ktorá nadobudla účinnosť dňa 11.12.2020, ktorou boli nariadené opatrenia pri ohrození verejného zdravia k obmedzeniu prevádzok a hromadných podujatí (ďalej len „vyhláška č. 34/2020“) a ktorá bola vydaná v zmysle ustanovenia § 59b zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 355/2007 Z. z.“) z dôvodu pandémie ochorenia COVID – 19. V rámci výkonu štátneho zdravotného dozoru dňa 15.12.2020 v prevádzke Red Cafe bolo RÚVZ zistené, že predmetná prevádzka bola v čase kontroly otvorená s označením otvorená a s deklarovateľnými otváracími hodinami, zároveň bolo pri vstupe uvedené, že spoločnosť je zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Adriana Krajníková, so sídlom v Košiciach, v prevádzke sa nachádzala čašníčka a zodpovedný vedúci – obžalovaný a asi 15 zákazníkov, ktorých prevažná časť nemala prekryté horné dýchacie cesty. Zákazníci sedeli v odbytových častiach prevádzky a konzumovali nápoje pri stoloch. Týmto konaním došlo podľa RÚVZ k porušeniu nariadených opatrení pri ohrození verejného zdravia podľa § 1 odsek 1 písmeno e), § 2 odsek 1 písmeno a) vyhlášky č. 34/2020. Obžalovaný počas výkonu štátneho dozoru nebol súčinný a zápisnicu zo štátneho zdravotného dozoru odmietol podpísať. Tieto skutočnosti vyplývali aj zo zápisnice zo štátneho zdravotného dozoru zo dňa 15.12.2020 (č.l. 124-126). Dňa 23.12.2020 bolo RÚVZ od Mestskej polície Topoľčany doručené podanie – odovzdanie veci podľa § 60 odsek 3 písmeno c) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, nachádzajúci sa v spise na č.l. 128 až 129, spolu s videozáznamom, kde bolo zdokumentované opakované porušovanie nariadených opatrení dňa 17.12.2020, nakoľko počas tohto šetrenia bola prevádzka otvorená, v interiery prevádzky sa nachádzali zákazníci, ktorí konzumovali nápoje. Tieto skutočnosti boli potvrdené úradným záznamom spísaným svedkami Františkom Kučerkom a Milošom Petrikom, príslušníkmi Mestskej polície Topoľčany. Dňa 31.12.2020 bolo RÚVZ postúpené podanie s fotodokumentáciou od Obvodného oddelenia Policajného zboru Topoľčany, ktorým bolo zdokumentované opakované porušovanie nariadených opatrení dňa 18.12.2020, nakoľko počas tohto šetrenia bola prevádzka otvorená, v interiery prevádzky sa nachádzali zákazníci, ktorí konzumovali nápoje. Tieto skutočnosti vyplývali aj z oboznámeného materiálu Obvodného oddelenia Policajného zboru Topoľčany, ktorého súčasťou boli fotografie potvrdzujúce prítomnosť zákazníkov v prevádzke Red Cafe dňa 18.12.2020, výpis z obchodného registra spoločnosti Red Cafe s.r.o., ktorej jediným spoločníkom a konateľom je obžalovaný, odovzdania veci, v rámci ktorého boli identifikovaní všetci zákazníci prítomní v prevádzke dňa 18.12.2020 ako Jozef Mihalik, Miroslav Smékal, Ondrej Kučerka, Renáta Bergendiová, Alica Oravcová, Štefan Pčelár a Beáta Sojková. V dňoch 19.01.2021, 27.01.2021, 08.02.2021 a 09.02.2021 sa zamestnanci RÚVZ pokúsili uskutočniť kontroly dodržiavania aktuálne platných nariadených opatrení v predmetnej prevádzke, ale do prevádzky Red Cafe sa nedostali, nakoľko táto mala uzamknuté všetky 4 vstupy, avšak vo vnútri sa sietlo, sklá boli prelepené papierom a cez neprelepené okraje bolo vidno, že vo vnútri prevádzky bol pohyb ľudí. Z týchto kontrol boli spísané úradné záznamy Magdalénou Krajčovičovou a Ing. Martou Igazovou. Z výpisu zo živnostenského registra na subjekt s obchodným menom Red Café s.r.o. vyplývalo, že štatutárnym orgánom je obžalovaný, ktorý je zároveň aj zodpovedným zástupcom s prevádzkou na adrese D. Jurkoviča 2830, Topoľčany.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Prešov sp. zn. 0T/191/2020 zo dňa 24.12.2020, právoplatným dňa 24.12.2020 súd zistil, že za obdobné konanie bol právoplatne uznaný vinný a potrestaný iný obvinený, ktorý bol uznaný vinným z prečinu porušovania povinností za krízovej situácie podľa § 290a odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno h) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody na 2 roky s podmieneným odkladom výkonu tohto trestu na skúšobnú dobu 3 roky.

Z uznesenia Vlády SR č. 587 z 30.09.2020 k návrhu na vyhlásenie núdzového stavu podľa čl. 5 ústavného zákona č. 277/2002 Z. z. o bezpečnosti štátu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 227/2002 Z. z.“) súd zistil, že v súlade s čl. 5 odsek 1 zákona č. 227/2002 Z. z. bol dňom 01.10.2020 na obdobie 45 dní na postihnutom území Slovenskej republiky vyhlásený núdzový stav. Tento núdzový stav bol uznesením Vlády SR č. 718 z 11.11.2020 predĺžený na 90 dní a zároveň bolo s účinnosťou od 15.11.2020 v rámci vyhláseného núdzového stavu zakázané uplatňovanie práva pokojne sa zhromažďovať v počte nad 6 osôb okrem osôb žijúcich v jednej domácnosti. Uznesením Vlády SR č. 807 zo dňa 29.12.2020 bol podľa čl. 5 odsek 2 zákona č. 227/2002 Z. z. núdzový stav vyhlásený uznesením vlády č. 587 zo dňa 30.09.2020 predĺžený na obdobie 40 dní na celom území Slovenskej republiky a zároveň bolo hlavnému hygienikovi Slovenskej republiky odporúčané prijať vyhlášku, ktorou sa malo zabezpečiť realizovanie obmedzení podľa tohto uznesenia vlády uzatvorením príslušných prevádzok, na ktorých návštevu sa nevzťahuje výnimka z obmedzenia zákazu vychádzania a zákazom podujatí, na ktoré sa nevzťahuje výnimka z obmedzenia zákazu vychádzania.

Z vestníka vlády SR z 09.12.2020, v ktorom bola uverejnená vyhláška č. 34 Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky, ktorou sa nariaďujú opatrenia pri ohrození verejného zdravia k obmedzeniam prevádzok a hromadných podujatí súd zistil, že Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky (ďalej len „ÚVZ SR“) podľa § 5 odsek 4 písmeno k) zákona č. 355/2007 Z. z. z dôvodu pandémie ochorenia COVID – 19 vydal podľa § 59b zákona č. 355/2007 Z. z. túto vyhlášku, ktorou nariadil podľa § 48 odsek 4 písmeno e) zákona č. 355/2007 Z. z. uzatvoriť všetky prevádzky verejného stravovania s výnimkou prevádzok verejného stravovania vydávajúceho pokrmy a nápoje zabalené na odber so sebou alebo prostredníctvom donáškovej služby. Vyhláška nadobudla účinnosť 11.12.2020. Z vyhlášky č. 45 uverejnenej vo vestníku vlády SR č. 26/2020 ÚVZ SR súd zistil, že ÚVZ SR podľa § 5 odsek 4 písmeno k) zákona č. 355/2007 Z. z. z dôvodu pandémie ochorenia COVID – 19 vydal podľa § 59b zákona č. 355/2007 Z. z. túto vyhlášku, ktorou nariadil podľa § 48 odsek 4 písmeno e) zákona č. 355/2007 Z. z. uzatvoriť maloobchodné prevádzky a prevádzky poskytujúce služby s výnimkou prevádzok verejného stravovania vydávajúceho pokrmy a nápoje zabalené na odber so sebou alebo prostredníctvom donáškovej služby. Vyhláška nadobudla účinnosť 19.12.2020 a zrušila vyhlášku ÚVZ SR č. 34/2020. Z vestníku vlády SR z 30.12.2020, v ktorom bola uverejnená vyhláška č. 70 ÚVZ SR súd zistil, že podľa § 5 odsek 4 písmeno k) zákona č. 355/2007 Z. z. z dôvodu pandémie ochorenia COVID – 19 vydal podľa § 59b zákona č. 355/2007 Z. z. túto vyhlášku, ktorou nariadil podľa § 48 odsek 4 písmeno e) zákona č. 355/2007 Z. z. uzatvoriť maloobchodné prevádzky a prevádzky poskytujúce služby s výnimkou prevádzok verejného stravovania vydávajúceho pokrmy a nápoje zabalené na odber so sebou alebo prostredníctvom donáškovej služby. Vyhláška nadobudla účinnosť 30.12.2020 a zrušila vyhlášku ÚVZ SR č. 45/2020. Z vestníka vlády SR z 31.12.2020 v ktorom bola uverejnená vyhláška č. 77 ÚVZ SR súd zistil, že podľa § 5 odsek 4 písmeno k) zákona č. 355/2007 Z. z. z dôvodu pandémie ochorenia COVID – 19 vydal podľa § 59b zákona č. 355/2007 Z. z. túto vyhlášku, ktorou nariadil podľa § 48 odsek 4 písmeno e) zákona č. 355/2007 Z. z. uzatvoriť maloobchodné prevádzky a prevádzky poskytujúce služby s výnimkou prevádzok verejného stravovania vydávajúceho pokrmy a nápoje zabalené na odber so sebou alebo prostredníctvom donáškovej služby. Vyhláška nadobudla účinnosť 01.01.2021 a zrušila vyhlášku ÚVZ SR č. 70/2020. Z vestníku vlády SR zo 07.01.2021 v ktorom bola uverejnená vyhláška č. 3 ÚVZ SR súd zistil, že podľa § 5 odsek 4 písmeno k) zákona č. 355/2007 Z. z. z dôvodu pandémie ochorenia COVID – 19 vydal podľa § 59b zákona č. 355/2007 Z. z. túto vyhlášku, ktorou nariadil podľa § 48 odsek 4

písmeno e) zákona č. 355/2007 Z. z. uzatvoriť maloobchodné prevádzky a prevádzky poskytujúce služby s výnimkou prevádzok verejného stravovania vydávajúceho pokrmy a nápoje zabalené na odber so sebou alebo prostredníctvom donáškovej služby. Vyhláška nadobudla účinnosť 11.01.2021 a zrušila vyhlášku ÚVZ SR č. 77/2020., Z vestníku vlády SR z 21.01.2021 v ktorom bola uverejnená vyhláška č. 13 ÚVZ SR súd zistil, že podľa § 5 odsek 4 písmeno k) zákona č. 355/2007 Z. z. z dôvodu pandémie ochorenia COVID – 19 vydal podľa § 59b zákona č. 355/2007 Z. z. túto vyhlášku, ktorou nariadil podľa § 48 odsek 4 písmeno e) zákona č. 355/2007 Z. z. uzatvoriť maloobchodné prevádzky a prevádzky poskytujúce služby s výnimkou prevádzok verejného stravovania vydávajúceho pokrmy a nápoje zabalené na odber so sebou alebo prostredníctvom donáškovej služby. Vyhláška nadobudla účinnosť 27.01.2021 a zrušila vyhlášku ÚVZ SR č. 3/2021. Vyhláškou č. 45 ÚVZ SR uverejnenej vo vestníku vlády SR č. 19/2021 ÚVZ SR súd zistil, že podľa § 5 odsek 4 písmeno k) zákona č. 355/2007 Z. z. z dôvodu pandémie ochorenia COVID – 19 vydal podľa § 59b zákona č. 355/2007 Z. z. túto vyhlášku, ktorou nariadil podľa § 48 odsek 4 písmeno e) zákona č. 355/2007 Z. z. uzatvoriť maloobchodné prevádzky a prevádzky poskytujúce služby s výnimkou prevádzok verejného stravovania vydávajúceho pokrmy a nápoje zabalené na odber so sebou alebo prostredníctvom donáškovej služby. Vyhláška nadobudla účinnosť 08.02.2021 a zrušila vyhlášku ÚVZ SR č. 13/2021.

Z podania obžalovaného zo dňa 28.06.2022, doručeného súdu elektronicky dňa 03.07.2022 o 14:41 hod. vyplývalo, že podľa obžalovaného odopretie vykonať alebo úmyselne nevykonanie povinnosti uloženej na ochranu verejného zdravia podľa zákona č. 355/2007 Z. z. nie je skutkovou podstatou trestného činu podľa § 290a odsek 1 Trestného zákona, touto je odopretie vykonať alebo úmyselne nevykonanie povinnosti uloženej na obranu štátu a zachovanie jeho bezpečnosti, na ochranu života a zdravia osôb, na ochranu majetku, na dodržiavanie základných práv a slobôd, na odvrátenie ohrozenia alebo na obnovu narušeného hospodárstva, najmä riadneho fungovania zásobovania, dopravy a verejných služieb v obciach a na riadne fungovanie ústavných orgánov podľa Ústavného zákona č. 227/2002 Z. z.. Právny inštitút ochrany verejného zdravia (zákon č. 355/2007 Z. z.) nie je právny inštitút ochrany života a zdravia osôb (Ústavný zákon č. 227/2002 Z. z.), čo orgány činné v trestnom konaní podľa obžalovaného zjavne nerozlišujú, a preto je ich konanie podľa obžalovaného v hrubom rozpore s čl. 152 ods. 4 Ústavy SR v spojení s čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 17 ods. 2, čl. 46 ods. 1 a čl. 49 Ústavy SR. Obžalovaný zároveň poukázal, na skutočnosť, že nálezom Ústavného súdu SR zo dňa 8.12.2021 sp. zn. PL. ÚS 4/2021 bolo vyslovené, že ustanovenie § 4 ods. 1 písm. g) zákona č. 355/2007 Z. z., podľa ktorého sú vydané všetky právne akty Úradu verejného zdravotníctva SR v súvislosti s pandemiou Covid-19, nie je v súlade s Ústavou SR, teda porušenie takéhoto právneho aktu nie je ani priestupkom. S poukazom na zásadu *Iura novit curia* sa teda obžalovaný porušením právnych aktov na ochranu verejného zdravia podľa zákona č. 355/2007 Z. z. objektívne nemohol dopustiť trestného činu podľa § 290a Trestného zákona spočívajúceho v porušení právnych aktov na obranu štátu a zachovanie jeho bezpečnosti podľa Ústavného zákona č. 227/2002 Z. z., čím nie sú naplnené základné znaky skutkovej podstaty posudzovaného trestného činu. Zároveň vec nemožno podľa obžalovaného prejednať v žiadnom konaní v dôsledku straty účinnosti ustanovenia zákona, podľa ktorého bol vydaný aj posudzovaný právny akt, ktorý mal byť porušený. Tým nie je daný postup podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku.

Zo správ o povesti a k osobe obžalovaného, teda z výpisu z avíza, z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, zo správy o povesti z Mesta Topoľčany, z výpisu zo živnostenského registra, z lustrácie v evidencií Zboru väzenskej

a justičnej stráže, z lustrácie v sociálnej poisťovni, z lustrácie v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov, z lustrácie v databáze súdov, z odpisu registra trestov súd zistil, že obžalovaný sa doposiaľ dopustil desiatich priestupkov v doprave, ktoré boli všetky vyriešené pokutou, a jedného priestupku proti verejnému poriadku a jedného proti občianskemu spolunažívaniu. Obžalovaný nikdy nebol riešený Komisiou verejného poriadku, verejnoprospešných služieb a životného prostredia Mestským zastupiteľstvom Topoľčany, nie je voči nemu vedené trestné stíhanie, nemá záznam v odpise registra trestov, nie je vo výkone väzby, ani vo výkone trestu odňatia slobody, je evidovaný v živnostenskom registri pod obchodným menom Anton Gieci, ktorého oprávnenie bolo zrušené 29.10.2001, v sociálnej poisťovni je evidovaný ako samostatne zárobkovo činná osoba od 12.04.1991 až doposiaľ, pod názvom Gieci Anton.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy nezávisle podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom zvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán, rešpektujúc pri tom základné zásady Trestného poriadku.

Z vyjadrenia obžalovaného oboznámeného na hlavnom pojednávaní v spojení s výpoveďami svedkov a oboznámených listinných dôkazov súd považoval za podstatné, že napriek tomu, že obžalovaný sa konania pred súdom nezúčastnil a v prípravnom konaní ku skutku nevypovedal, svojim vyjadrením v písomnom podaní adresovanom súdu potvrdil skutkové tvrdenia uvedené v opise skutku a teda, že ako majiteľ a zodpovedný vedúci prevádzky Red Cafe so sídlom D. Jurkoviča 2830, Topoľčany v dňoch 15.12.2020, 17.12.2020, 18.12.2020, 19.01.2021, 27.01.2021, 08.02.2021 a 09.02.2021 sprístupnil túto prevádzku zákazníkovi, ktorým v nej poskytol nápoje na konzumáciu na mieste bez prekrytia horných dýchacích ciest napriek tomu, že si bol plne vedomý aktuálne platných protipandemických opatrení nariadených vládou Slovenskej republiky v súvislosti s ochorením COVID – 19. Tieto skutkové okolnosti boli potvrdené výpoveďami svedkov Ing. Marty Igazovej, nstržm. Miroslava Ďurčeka, Františka Kučmu, Pavla Šípoša, Mgr. PhDr. Juraja Krajčiho, Miloša Petrika, Beáty Sojkovej, prečítanou výpoveďou svedka Jozefa Mihalíka, ale aj oboznámeným obrazovým záznamom z kontrol uskutočnených dňa 15.12.2020 a 17.12.2020. Výpoveď svedkov Miroslava Smékala a Ondreja Kučerku, ktorí vypovedali, že neboli v prevádzke Red Cafe za účelom využívania ich služieb a, že v čase ich pobytu v prevádzke bola prevádzka zatvorená bola vyvrátená jednak záznamom spísaným príslušníkmi Obvodného oddelenia policajného zboru v Topoľčanoch, ktorí pri kontrole prevádzky Red Cafe dňa 18.12.2020 identifikovali okrem svedkov Miroslava Smékala a Ondreja Kučerku ďalších päť zákazníkov v prevádzke, medzi ktorými bola aj svedkyňa Beáta Sojková a Jozef Mihalík, ktorí zhodne potvrdili, že dňa 18.12.2020 bola prevádzka Red Cafe otvorená a zákazníci boli riadne obsluhovaní. Tieto skutočnosti boli potvrdené aj videozáznamami vyhotovenými príslušníkmi Mestskej polície Topoľčany dňa 15.12.2020 a 17.12.2020. Skutočnosti uvedené svedkami boli podporené aj listinnými dôkazmi a tiež videozáznamom a fotodokumentáciou z prevádzky Red Cafe, na ktorých bolo bez akýchkoľvek pochybností zachytené, že prevádzka bola voľne sprístupnená zákazníkovi na konzumáciu nápojov na mieste.

Obžalovaný v priebehu konania nepopieral, že jeho prevádzka bola v dňoch 15.12.2020, 17.12.2020, 18.12.2020, 19.01.2021, 27.01.2021, 08.02.2021 a 09.02.2021 riadne otvorená, tak ako bolo uvedené vyššie, ale namietal, že odopretie vykonať alebo úmyselne nevykonanie povinnosti uloženej na ochranu verejného zdravia podľa zákona č. 355/2007 Z. z. je skutkovou podstatou trestného činu podľa § 290a odsek 1 Trestného zákona. Touto je

podľa obžalovaného odopretie vykonať alebo úmyselne nevykonanie povinnosti uloženej na obranu štátu a zachovanie jeho bezpečnosti, na ochranu života a zdravia osôb, na ochranu majetku, na dodržiavanie základných práv a slobôd, na odvrátenie ohrozenia alebo na obnovu narušeného hospodárstva, najmä riadneho fungovania zásobovania, dopravy a verejných služieb v obciach a na riadne fungovanie ústavných orgánov výlučne podľa Ústavného zákona č. 227/2002 Z. z..

Novelou Trestného zákona (zákonom č. 204/2013 Z. z.) bola zakotvená do Trestného zákona skutková podstata, ktorá nadväzuje na ústavnú úpravu v ústavnom zákone č. 227/2002 Z. z.. Pri definovaní zákonných znakov tejto skutkovej podstaty sa čiastočne prebrala terminológia z citovaného ústavného zákona. Zákonným znakom skutkovej podstaty pri trestnom čine podľa § 290a je odopretie vykonať alebo úmyselne nevykonať povinnosť, ktorá je uložená na obranu štátu a zachovanie jeho bezpečnosti, na ochranu života a zdravia osôb, na ochranu majetku, na dodržiavanie základných práv a slobôd, na odvrátenie ohrozenia alebo na obnovu narušeného hospodárstva, najmä riadneho fungovania zásobovania, dopravy a verejných služieb v obciach na riadne fungovanie ústavných orgánov. Ide o povinnosti, ktoré ukladá orgán verejnej moci a to bez ohľadu na to, či sú uložené citovaným ústavným zákonom alebo na jeho základe. Ide teda o úmyselný trestný čin spočívajúci v úmyselnom nevykonaní povinnosti, ktorá je uložená okrem iného na ochranu života a zdravia osôb orgánom verejnej moci na základe zákonného a ústavného splnomocnenia. Definícia orgánu verejnej moci zahŕňa širšiu skupinu orgánov pod ktoré sú subsumované aj orgány štátnej správy. Na naplnenie skutkovej podstaty tohto trestného činu je nevyhnutné, aby páchatel odopretie vykonať alebo nevykonanie povinnosti uloženej mu orgánom verejnej moci urobil počas krízovej situácie, ktorú trestný zákon v § 134 odsek 2 definuje ako núdzový stav, výnimočný stav, vojnový stav a vojna.

Oboznámenými uzneseniami vlády č. 587 zo dňa 30.09.2020, č. 718 zo dňa 11.11.2020 a č. 807 zo dňa 29.12.2020 bolo preukázané, že v súlade s čl. 5 odsek 1 zákona č. 227/2002 Z. z. bol dňom 01.10.2020 na postihnutom území Slovenskej republiky vyhlásený núdzový stav, ktorý bol ukončený 14.05.2021 uznesením vlády SR č. 260 zo dňa 14.05.2021, publikované v Zbierke zákonov č. 175/2021. S účinnosťou od 15.11.2020 bolo v rámci vyhláseného núdzového stavu podľa čl. 5 ústavného zákona č. 227/2002 Z. z. zakázané uplatňovanie práva pokojne sa zhromažďovať v počte nad 6 osôb, okrem osôb žijúcich v jednej domácnosti. Pričom je potrebné uviesť, že vláda Slovenskej republiky má právo vyhlásiť núdzový stav, ktorý je zákonným dôvodom na to, aby boli prijaté normy obmedzujúce určité práva obyvateľov, ktoré by im za normálnych okolností neboli obmedzené. Toto oprávnenie vychádza z ústavného zákona č. 227/2002 Z. z., ktorý taxatívne menuje dôvody a okolnosti, ktoré môžu viesť k vyhláseniu núdzového stavu. Cieľom vyhlásenia núdzového stavu je predovšetkým ochrana zdravia, života a majetku obyvateľov Slovenskej republiky. Z uvedeného zákona explicitne vyplýva možnosť (oprávnenie) obmedzovať obyvateľom určitý okruh práv za účelom ich ochrany, v nevyhnutnej miere a v nevyhnutnom časovom horizonte. Obmedzovanie týchto subjektívnych práv sa vykonáva na základe opatrení (prípadne nariadení) orgánov verejnej moci a s ich prípadným porušovaním zo strany obyvateľstva bezprostredne súvisia aj sankcie, ktoré môžu byť uložené.

V konaní tak bolo preukázané, že počas krízovej situácie, v období od 15.12.2020 do 09.02.2021, mal obžalovaný svoju prevádzku poskytujúcu služby riadne otvorenú, napriek tomu, že vyhláškami č. 34/2020, 03/2021, 13/2021 a 45/2021 Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky, podľa § 5 odsek 4 písmeno k) zákona č. 355/2007 Z. z. z dôvodu pandémie ochorenia COVID – 19, podľa § 59b zákona č. 355/2007 Z. z. nariadil podľa § 48

odsek 4 písmeno e) zákona č. 355/2007 Z. z. uzatvoriť všetky prevádzky verejného stravovania s výnimkou prevádzok verejného stravovania vydávajúceho pokrmy a nápoje zabalené na odber so sebou alebo prostredníctvom donáškovej služby, čím tak obžalovaný svojim konaním naplnil objektívnu stránku skutkovej podstaty trestného činu podľa § 290a odsek 1 Trestného zákona. Preukázateľne bol v čase skutku na území Slovenskej republiky riadne vyhlásený núdzový stav, ktorý zodpovedá zákonom definovanej krízovej situácií, počas ktorej si bol obžalovaný plne vedomý uložených povinností orgánom verejnej moci – Úradu verejného zdravotníctva, na základe zákonného a ústavnokonformného splnomocnenia vlády Slovenskej republiky, na ochranu života a zdravia osôb, teda obyvateľstva Slovenskej republiky počas celosvetovej pandémie spôsobenej infekčným ochorením, vyvolaným koronavírusom SARS-CoV-2. Obžalovaný úmyselne odoprel vykonať a nevykonal takto uložené povinnosti napriek tomu, že boli zákonné, legitímne a v súlade s Ústavou Slovenskej republiky. Takto uložené povinnosti boli všeobecne platné na celom území Slovenskej republiky bez rozdielu, a preto aj obžalovaný bol za krízovej situácie povinný ich dodržiavať a rešpektovať v záujme ochrany života a zdravia obyvateľstva Slovenskej republiky.

Obrana obžalovaného spočívala v tom, že obžalovaný sa nestotožňoval s tým, že by uloženie povinností Úradom verejného zdravotníctva podľa zákona č. 355/2007 Z. z., ktorého hlavným účelom je ochrana a rozvoj verejného zdravia, zodpovedalo povinnostiam ukladaným podľa ústavného zákona 227/2002 Z. z.. Táto argumentácia obžalovaného nie správna a ani legitímna nakoľko, bez akýchkoľvek pochybností boli protipandemické opatrenia Úradu verejného zdravotníctva prijímané na základe splnomocnenia vlády Slovenskej republiky v súvislosti s ochorením COVID – 19, za účelom ochrany života a zdravia. Tieto povinnosti síce neboli ukladané priamo ústavným zákonom 227/2002 Z. z., ale na jeho základe a za účelom dosiahnutia účelu tohto zákona spočívajúceho v ochrane života a zdravia obyvateľstva Slovenskej republiky počas krízovej situácie, keďže bez akýchkoľvek pochybností je nepochybné, že ochorenie COVID – 19 život a zdravie ľudí priamo ohrozovalo.

Obžalovaný zároveň poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 08.12.2021 sp. zn. PL. ÚS. 4/2021, ktorým malo byť podľa obžalovaného vyslovené, že § 4 odsek 1 písmeno g) zákona č. 355/2007 Z. z. podľa ktorého boli vydávané všetky právne akty Úradu verejného zdravotníctva SR v súvislosti s pandemiou COVID – 19 neboli v súlade s Ústavou SR a preto porušenie takéhoto právneho aktu nie je trestným činom, ani priestupkom. Táto obrana obžalovaného nebola opodstatnená, nakoľko Ústavný súd Slovenskej republiky síce v náleze sp. zn. PL. ÚS 4/2021-136 zo dňa 8.12.2021 rozhodol, že ustanovenia § 4 ods. 1 písm. g) a § 48 ods. 4 písm. aa) zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 a 3 a s čl. 13 ods. 1 písm. a) a ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, a zároveň, že ustanovenie § 12 ods. 2 písm. f) v časti „alebo v zdravotníckom zariadení, prípadne inom určenom zariadení“ a v časti „karanténne opatrenia“, ustanovenie § 48 ods. 4 písm. n) v časti „alebo karanténa osoby podozrivej z nákazy“, ustanovenie § 48 ods. 4 písm. u) v časti „alebo karanténa“ a ustanovenie § 51 ods. 1 písm. d) v časti „a karanténnym opatreniam“ zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov nie sú v súlade s čl. 17 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 a čl. 13 ods. 2 a 4 Ústavy Slovenskej republiky a s čl. 5 ods. 1 písm. e) a ods. 2 a 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pričom vo zvyšnej časti návrhu nevyhoveli. Avšak podľa § 4 ods. 1 písm. g) zákona o ochrane verejného zdravia Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) počas výnimočného stavu,

núdzového stavu alebo mimoriadnej situácie (ďalej len „krízová situácia“) pri ohrození verejného zdravia nariaďuje ďalšie opatrenia, ktorými môže zakázať alebo nariadiť ďalšie činnosti v nevyhnutnom rozsahu a na nevyhnutný čas; tým nie je dotknutá právomoc Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky (ďalej len „úrad verejného zdravotníctva“) a regionálnych úradov verejného zdravotníctva nariaďovať opatrenia podľa § 12 alebo podľa § 48 aj počas krízovej situácie. Podľa § 48 ods. 4 písm. aa) zákona o ochrane verejného zdravia [pôvodne pred dňom nadobudnutia účinnosti zákona č. 304/2021 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, t. j. do 27. júla 2021 označené ako § 48 ods. 4 písm. z)] úrad verejného zdravotníctva alebo regionálny úrad verejného zdravotníctva pri ohrození verejného zdravia nariaďuje opatrenia, ktorými sú ďalšie nevyhnutné opatrenia na ochranu verejného zdravia, ktorými môže zakázať alebo nariadiť ďalšie činnosti v nevyhnutnom rozsahu a na nevyhnutný čas. Nesúlad § 12 ods. 2 písm. f) v časti „alebo v zdravotníckom zariadení“ a v časti „karanténne opatrenia“, § 48 ods. 4 písm. n) v časti „alebo karanténa osoby podozrivej z nákazy“ § 48 ods. 4 písm. u) v časti „alebo karanténa“ a § 51 ods. 1 písm. d) v časti „a karanténnym opatreniam“ zákona o ochrane verejného zdravia sa týkal nútenej izolácie osôb v tzv. karanténe. Ústavný súd v tomto náleze konštatoval, že právny základ ochrany zdravia v Slovenskej republike predstavuje čl. 40 Ústavy SR. Je ním deklarovaný pozitívny záväzok štátu účinne zabezpečovať ochranu zdravia, ktorý je realizovaný predovšetkým prijatím právnej úpravy zameranej na ochranu zdravia. Článok 40 ústavy upravuje primárne pozitívny záväzok štátu prijať takú právnu úpravu na úrovni zákona, ktorá zabezpečí ochranu zdravia obyvateľstva, a zabezpečiť zdravotnú starostlivosť (nález č. k. PL. ÚS 10/2013-146 z 10. decembra 2014). Ochrana zdravia na celospoločenskej úrovni zabezpečuje zákon o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia. Na základe tohto zákona je vykonávaná prevencia ochorení a iných porúch zdravia, kontrola zdravých životných a pracovných podmienok, sú nariaďované protiepidemické opatrenia, je vykonávaný štátny zdravotný dozor a iné činnosti. Štát týmto na seba prebral pozitívny záväzok ochrany zdravia svojich obyvateľov. Nebezpečné prenosné ochorenia ohrozujú zdravie populácie ako celku. Pri nebezpečných prenosných ochoreniach ide o život a zdravie ohrozujúci stav, ktorý je schopný zanechať vážne trvalé následky na jednotlivcoch či skupinách ľudí, nekontrolovateľne sa šíriť v populácii. Je v súlade s pozitívnym záväzkom štátu vyplývajúcim z čl. 40 ústavy chrániť z pozície štátu pred týmto stavom celú spoločnosť. Zdravie a jeho ochrana je na jednej strane vecou každého jednotlivca, na druhej strane však verejné zdravie je vecou spoločnosti týkajúcou sa každého jej člena. Niet preto pochyb o potrebe a prospešnosti zákonom upravovať opatrenia a ukladať povinnosti na predchádzanie vzniku a šírenia prenosných ochorení. Pri posudzovaní povinností ukladaných jednotlivcom z uvedených dôvodov je preto potrebné vziať do úvahy aj práva iných fyzických osôb, než sú tie, ktorým sú tieto povinnosti ukladané, pretože každý má právo na ochranu zdravia (čl. 40 ústavy), ktorého súčasťou je i ochrana pred šírením nákazlivých chorôb. V tomto kontexte je potrebné vnímať aj povinnosti ukladané zákonom o ochrane verejného zdravia. Ústavne nekonformné tak boli len oprávnenie ministerstva, ÚVZ a RÚVZ nariaďovať ďalšie, bližšie nekonkretizované, opatrenia. Protipandemické opatrenia ukladané vyhláškami č. 34/2020, 03/2021, 13/2021 a 45/2021 Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky, neboli vydávané na základe § 4 odsek 1 písmeno g) a § 48 odsek 4 písmeno aa) zákona č. 355/2007 Z.z., ale podľa § 5 odsek 4 písmeno k), § 59b, § 48 odsek 4 písmeno e) zákona č. 355/2007 Z. z. Ustanovenia § 5 odsek 4 písmeno k) a § 48 odsek 4 písmeno e) zákona č. 355/2007 Z. z. neboli nikdy na Ústavnom súde Slovenskej republiky napadnuté pre ich nesúlad a v prípade § 59b zákona č. 355/2007 Z. z. Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze sp. zn. PL. ÚS 8/2021 zo dňa 01.12.2021 návrhu nevyhoviel a uviedol, že toto ustanovenie je v napadnutých

častiach v súlade s referenčnými normami, ktorými sú ustanovené podmienky vydávania všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi štátnej správy.

Základné práva a slobody garantované ústavou majú verejnoprávny charakter, t. j. ide o verejne nárokovateľné práva, ktorých rešpektovania sa ich adresáti môžu domáhať voči štátu. Článok 40 ústavy garantuje každému právo na ochranu zdravia, ako aj právo občanov na bezplatnú zdravotnú starostlivosť a zdravotnícke pomôcky na základe zákonného poistenia a za podmienok, ktoré ustanoví zákon. Z čl. 40 ústavy vyplýva pozitívny záväzok štátu účinne zabezpečovať ochranu zdravia a zdravotnú starostlivosť (porovnaj nález č. k. PL. ÚS 10/2013 z 10. decembra 2014). Štát naplňa svoj pozitívny záväzok zabezpečovať efektívnu ochranu zdravia prostredníctvom rôznych opatrení, ktorých právny základ tvoria zákony. Medzi týmito zákonmi má mimoriadne významné miesto zákon o ochrane verejného zdravia. Tento zákon ustanovuje organizáciu a výkon verejného zdravotníctva. Na jeho základe je vykonávaná prevencia ochorení a iných porúch zdravia, kontrola zdravých životných podmienok a pracovných podmienok a prijímané opatrenia orgánmi štátnej správy na úseku verejného zdravotníctva pri ohrození verejného zdravia, ktorých integrálnou súčasťou sú aj protiepidemické opatrenia. Na základe zákona o ochrane verejného zdravia sa vykonáva aj štátny zdravotný dozor a epidemiologické vyšetovanie. Vo vzťahu k právnemu charakteru normatívnych opatrení ÚVZ a regionálnych ÚVZ vydávaných na základe § 48 ods. 4 zákona o ochrane verejného zdravia ústavný súd poukázal na § 59b zákona o ochrane verejného zdravia, z ktorých vyplýva, že tieto opatrenia majú charakter všeobecne záväzných právnych predpisov (odsek 1), ktoré sú označované ako vyhlášky a platnosť nadobúdajú dňom vyhlásenia v úradnom Vestníku vlády (odsek 3). Ustanovenia § 59b zákona o ochrane verejného zdravia boli predmetom ústavného prieskumu v konaní vedenom pod sp. zn. PL. ÚS 8/2021, pričom ústavný súd ich vyhodnotil ako ústavne konformné. V právnom štáte zohľadňujúcim princípy deľby moci na moc zákonodarnú, výkonnú a súdnu sú orgány výkonnej moci oprávnené na vydávanie všeobecne záväzných predpisov iba na základe a v medziach zákonného splnomocnenia. Podstatným znakom špeciálnej delegácie je, že zákonodarca problematiku dostatočne upravenú vo svojich základných rysoch prenecháva na konkretizáciu rezortnému orgánu výkonnej moci. Vyhláška ako vykonávací právny predpis potom svojím charakterom upravuje technické či expertné otázky, ktoré môžu podliehať častým zmenám. Keďže ide o otázky vysoko odborného charakteru a vzhľadom na často enormný rozsah upravovanej problematiky, nie je vhodné tieto otázky upravovať v samotnom zákone. Takáto úprava by viedla k neúmernému nárastu rozsahu textu zákona, čo by často mohlo viesť k jeho neprehľadnosti. Z tohto dôvodu musí zákon predstavovať dostatočne určito upravený základný rámec priznaným oprávneniam a povinnosťami a technické či expertné otázky, ktoré zásadným spôsobom neovplyvňujú samotné zákonné oprávnenie alebo povinnosť (lebo tieto už boli priznané zákonom), prenechávať na konkretizáciu vykonávacím predpisom. Ústavný súd Slovenskej republiky napokon v náleze sp. zn. PL. ÚS 14/2021 konštatoval, že zákonné splnomocnenie na vydávanie podzákonných právnych predpisov Úradu verejného zdravotníctva a regionálnych úradov verejného zdravotníctva obsiahnuté v napadnutom ustanovení § 48 ods. 4 písm. z) zákona o ochrane verejného zdravia má požadovanú ústavnú kvalitu vzhľadom na to, že je podľa názoru ústavného súdu dostatočne presné, zrozumiteľné a určité, pričom jeho dôsledné rešpektovanie Úradom verejného zdravotníctva a regionálnymi úradmi verejného zdravotníctva pri ich normotvornej činnosti garantuje, že nimi vydané podzákonné právne predpisy budú zodpovedať požiadavke et intra legem.

Vykonaným dokazovaním dospel súd k jednoznačnému záveru, že skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku sa stal a je trestným činom. Podľa súdu je nepochybné, že

obžalovaný za krízovej situácie úmyselne nevykonal povinnosť a aj po upozornení zamestnancami RÚVZ a príslušníkov Mestskej polície a Policajného zboru odoprel vykonať povinnosť spočívajúcu v uzatvorení svojej prevádzky poskytujúcej služby, ktorá mu bola uložená orgánmi verejnej moci na ochranu života a zdravia osôb. Obžalovaný týmto svojím konaním po objektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu trestného činu porušovania povinnosti za krízovej situácie podľa § 290a odsek 1 Trestného zákona. Pokiaľ ide o subjektívnu stránku spáchaného činu, tam mal súd za to, že obžalovaný konal v priamom úmysle, keďže chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, spočívajúci v plnení povinností, ktoré ukladá orgán verejnej moci a to bez ohľadu na to, či sú uložené ústavným zákonom č. 227/2002 Z. z. alebo na jeho základe za krízovej situácie.

Súd sa však nestotožnil s právnou kvalifikáciou skutku podľa § 290a odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno h) Trestného zákona a teda, že by obžalovaný tento trestný čin spáchal závažnejším spôsobom konania tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona. Kvalifikačným znakom trestného činu porušovania povinnosti za krízovej situácie podľa § 290a Trestného zákona je odopretie vykonať alebo úmyselné nevykonanie povinnosti uloženej orgánmi verejnej moci zákonom alebo na jeho základe. Preto závažnejší spôsob konania spočívajúci v porušení dôležitej povinnosti uloženej páchatel'ovi podľa zákona sa v prípade tohto trestného činu nepoužije, pretože tu ide o zákonný znak základnej skutkovej podstaty a toto je vylúčené ustanovením § 38 odsek 1 Trestného zákona, podľa ktorého na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Z vykonaného dokazovania, mal súd za jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v skutkovej vete obžaloby, pričom bolo preukázané, že skutok vykazuje znaky žalovaného trestného činu a, že skutok spáchal obžalovaný Anton Gieci.

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4, odsek 6 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy.

V súvislosti s rozhodovaním o treste u obžalovaného súd poukázal na základné pravidlá dôležité pri ukladaní trestu. Medzi ne v prvom rade patrí ustanovenie § 34 odsek 1 Trestného zákona zakotvujúce účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Zohľadňovanie osoby páchatel'a a jej posudzovanie treba uskutočniť vo všetkých súvislostiach. Pričom v rámci tohto hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy. Zároveň je potrebné prihliadať na zásadu proporcionálnosti trestu, čo znamená, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu obžalovanému súd vychádzal zo závažnosti spáchaného trestného činu z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným a ktorú určuje primárne zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy, podľa stanovenej

trestnej sadzby a formy zavinenia, zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom (podľa § 290a odsek 1 Trestného zákona) až na 2 roky. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov (napríklad alternatívnych, nespojených s odňatím slobody), prípadne povinnosť súdu uložiť len trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o druh trestu ukladaný obžalovanému, súd pri rozhodovaní vychádzal povahy trestnej činnosti a zo skutočnosti, že obžalovaný je samostatne zárobkovo činná osoba, nebol doposiaľ súdne trestaný a jeho doterajšie priestupkové previnenia boli menej závažného charakteru s nízkou spoločenskou nebezpečnosťou v prevažnej väčšine na úseku dopravy. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný sa trestného činu dopustil za celospoločensky náročnej situácií, kedy vládli rôzne názorové presvedčenia o prijímaných opatreniach a vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný a z vlastnej trestnej činnosti mal nepochybne finančný prospech spočívajúci v tržbách za poskytnuté služby považoval súd uloženie peňažného trestu za primerané a spravodlivé. Obžalovaný bol nepochybne povinný dodržiavať legitímne nariadené protipandemické opatrenia bez ohľadu na jeho osobnostné presvedčenie o ich správnosti, a preto sa svojim konaním dopustil trestnej činnosti tak ako je uvedené vyššie a zároveň je povinný za túto svoju trestnú činnosť strpieť uloženie primeraného a spravodlivého trestu. Takto uložený peňažný trest bude mať výchovný vplyv na obžalovaného a bude ho motivovať k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život a vyvaroval sa podobnému porušovaniu právnych predpisov.

Pri úvahách týkajúcich sa výšky ukladaného trestu súd zvažoval všetky hľadiská pre ukládanie trestu a jeho výmery. Obligatórne pritom zvažoval aj všetky poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. a) až písm. o) Trestného zákona a priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. a) až písm. o) Trestného zákona, pričom u obžalovaného nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a ani žiadne priťažujúce okolnosti podľa § 37 Trestného zákona. Podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. V danom prípade je u obžalovaného vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v pomere 0:0, a preto súd pri ukladaní trestu vychádzal zo zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 56 odsek 1 Trestného zákona v rozmedzí od 160 do 331930 eur. S prihliadnutím na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosť nápravy má súd za to, že peňažný trest uložený vo výške 700,- Eur, bude spôsobilý na dosiahnutie jeho účelu, teda na ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu a k tomu, aby viedol riadny život a súčasne odradí iných od páchania trestných činov a vyjadrí aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Zároveň súd ustanovil pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti bolo rozhodnuté tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Topoľčany), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytykajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.

Topoľčany, 04. júla 2022

JUDr. Adriana Tomrecaj, PhD.
samosudkyňa

Za správnosť vyhotovenia:
Ing. Veronika Kozinková

OKRESNÁ PROKURATÚRA TOPOĽČANY
Nám. M. R. Štefánika 55, 955 53 Topoľčany 1

Pv 176/21/4406-49

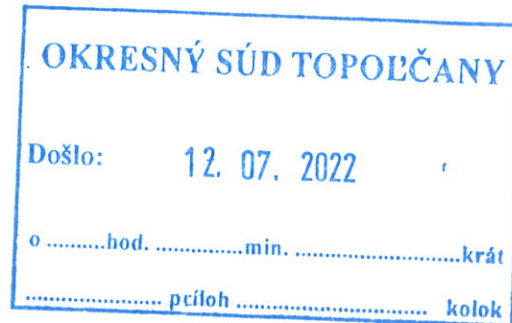
Topoľčany, 12.07.2022

Okresný súd

Topoľčany

k číslu: 1T/17/2021

Vec

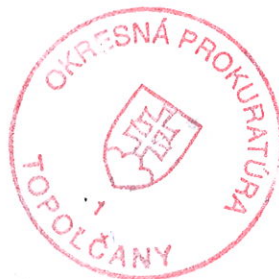

obžalovaný Anton Gieci, trestné konanie - odvolanie proti rozsudku

V trestnej veci proti obžalovanému Antonovi Giecimu za prečin porušovania povinnosti za krízovej situácie podľa § 290a odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona,

podávam odvolanie

proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany číslo konania 1T/17/2021 zo dňa 04. 07. 2022, čo do výroku o vine, v neprospech obžalovaného Antona Gieciho, ktoré odôvodním po doručení písomného vyhotovenia rozsudku.

Mgr. Danka Matejovová
prokurátorka